

49. Mundanis vanitatibus

Piae Cantiones 1582

Anonymus

Mun - da - nis va - ni - ta - ti - bus a - stri - ctus
E - la - tus fa - cul - ta - ti - bus re - si - stit

7
po - ten - ta - ti - bus, Nam sa - pi - ens sic in - stru -
cum do - gma - ti - bus. Sunt i - sta tran - si - to - ri -

13
it, ser - vi - re ma - gis con - gru - it ve - ris fe - li - ci -
a sper - nen - da ve - lut sco - ri - a, prop - ter coe - li pa -

20
ta - ti - bus a - bie - ctis fal - si - ta - ti - bus.
la - ti - um ve - rum ga - zo phy - la - ci - um.

2. Vorax infernus surripit suis nos suasionibus,
Consentientem corripit aeternis torsionibus,
Mundus extollit leviter illos quos fallit breviter,
Mortem ponens in foribus multos pulsat timoribus.
Carnalis urget macula perurens quasi facula,
Multi pro tanto vitio torrentur in supplicio.
3. Traduntur in historiis viri digni memoriis,
Virtutibus eximiis fulserunt et scientiis,
Cunctis locis et viculis ponentes se periculis,
Spreverunt hic terrestria, amplexi sunt coelestia,
Praeclari Solis radio certabant in hoc stadio,
Patris Abrahae gremio funguntur vitae praemio.
4. Quorum scholares studio benigne vos erudio,
Haec vobis sit conclusio, vana desit confusio,
In mentem nam malevolam, deformem sive frivolum
Non intrat Sapientia virtutum seu decentia.
Clamans inquit Sagacia, per mundi cuncta spacia,
Vitam bonam comperiet homo qui me reperiet.